

Den dolda historien bakom vers fyrtio – nummer sju

Elva och tjugotvå

Jeff Pippenger

2026-04-04

Daniel kapitel elva, vers sexton, och vers tjugotvå överensstämmer båda med den snart kommande söndagslagen. Uppfyllelsen av vers tio år 1989 ledde till det ukrainska kriget år 2014, såsom detta framställs genom uppfyllelsen av slaget vid Raphia i vers elva år 217 f.Kr. Vers elva till och med vers sexton är också vers elva till och med vers tjugotvå; således framställs den dolda historien i vers fyrtio, sådan den representeras i verserna elva till och med sexton, också såsom historien i vers elva till och med tjugotvå. Den dolda historien i vers fyrtio representeras genom verserna elva till och med tjugotvå.

Kapitel elva till tjugotvå

Den dolda historien representeras också i Första Moseboken, Matteusevangeliet, Uppenbarelseboken och Messias, i kapitlen elva till tjugotvå. Dessa fyra vittnen i kapitlen ”elva till tjugotvå” står i samklang med den dolda historien, ty den dolda historien utgör verserna elva till tjugotvå i Daniel 11. Mittpunkten i de fyra vittnena identifierar alltid förbundets tecken, med början i dödsförbundet, representerat av Nimrod i kapitel elva i Första Moseboken, och med avslutning i Roms sköka i Uppenbarelseboken kapitel sjutton.

Sjutton

Med undantag för Matteus identifierar de fyra vittnena kapitel sjutton som mittpunkten i den period de illustrerar. Talet sjutton återfinns också tre gånger i de tre tvåhundra-femtioårsprofetior som började år 457 f.Kr., 64 och 1776. Två av dessa linjer, (den första och den sista), identifierar en mittpunkt när den första linjen från 457 f.Kr. slutade år 207 f.Kr. och den sista linjen från 1776 slutar år 2026. 207 f.Kr. låg mellan slagen vid Rafia och Panium, och 2026 är mittperioden för Förenta staternas siste president.

Inom de tre linjerna om tvåhundra-femtio år regerade Ptolemaios i sjutton år. Det är sjutton år mellan 313 och 330 i Neros linje, och det var sjutton år mellan slaget vid Rafia år 217 f.Kr. och slaget vid Panium år 200 f.Kr. Tre av de fyra vittnena i kapitel elva till och med tjugotvå markerar sin exakta mittpunkt som kapitel sjutton. Därför representeras den dolda historien i vers fyrtio i verserna elva till tjugotvå i samma kapitel, och de fyra vittnena i kapitel elva till tjugotvå överensstämmer med just dessa samma verser. Uppfyllelsen av var och en av de tre 250-årsprofetiorna överensstämmer med exakt samma historia. Mittpunkten betonas som ett vägmärke, och den identifieras i synnerhet som symbolen för Guds folks förbund och sigill.

Daniel tolv

Vers sju, elva och tolv i Daniels tolfte kapitel identifierar den sista perioden av beseglingen av de etthundrafyrtiofyra tusen. Vers sju identifierar den 31 december 2023, vers tolv identifierar den 18 juli 2020. Den skingring i vers sju som avslutades den 31 december 2023, och som hade börjat den 18 juli 2020, framställdes i alfa och omega av de tre verserna med profetisk tid som återfinns i Daniel tolv. Den mellersta versen om 1 290 år identifierar historien från 1989 till den snart kommande söndagslagen som 30, och därefter 1 260 fram till människans prövotids slut. Trettio år representerar prästämbetets ålder för de etthundrafyrtiofyra tusen, och 1 260 år förebildar de symboliska fyrtiotvå månaderna i Uppenbarelseboken tretton.

Den dubbla profetian om 30 följda av ettusen tvåhundrasextio år är en symbol för Abrahams och Paulus dubbla förbundsprofetia om 400 och 430 år. Mittpunkten i de tre tidsverserna i Daniel tolv representerar den trettionde bokstavens uppror, samtidigt som den också betonar förbundet och beseglingen av de etthundrafyrtiofyra tusen. De tre verserna överensstämmer också med den dolda historien och tillför ytterligare ett vittnesbörd om betoningen av att mittpunkten är en symbol för förbundet.

Vår och höst

Till alla dessa linjer måste vi inkludera de tre vittnena om vår- och högtiderna på hösten, som återfinns i Tredje Moseboken tjugotre, sammanställda och förenade med pingsttiden i korsets historia. Där är kapitlet tjugotre, vilket är en symbol för Kristi försoningsverk. Kapitlet består av fyrtiofyra verser, vilka symboliskt representerar den 22 oktober 1844. Den 22 oktober representerar 22 dagar i oktober, med början på den första dagen och slut på den tjugoundra dagen, och bär därmed det hebreiska alfabetets kännetecken. Eftersom oktober är den tionde månaden blir produkten, när den multipliceras med den tjugoundra dagen, 220.

I den hebreiska kalendern var den tionde dagen i den sjunde månaden Försoningsdagen, och tio gånger sju är sjuttio, en symbol för prövotid. De tvåtusentrehundra åren slutade år 1844, när den tredje ängeln anlände, såsom förebildad genom det tredje dekret som inledde perioden. Sjuttio veckor var då fastställda som prövotid och tilldelades det forntida bokstavliga Israel vid början av de 2 300 dagarna, och vid slutet av dessa dagar representerades prövotiden för det moderna andliga Israel av den tionde dagen i den sjunde månaden, vilket motsvarar sjuttio. Den 22 oktober 1844 är en förebild på den snart kommande söndagslagen, och det är där den symboliska sjuttioåriga prövotiden för sjundedagsadventismen slutar, såsom den gjorde för judarna när Stefanus stenades.

1844 representerar en period då två änglar anlände, den andra vid den första besvikelsen och den tredje vid den stora besvikelsen. ”44” representerar ett dubbelt budskap, såsom det framställs i vers fyrtiofyra i Daniel elva genom tidningarna från öster och från norr. Tredje Mosebok tjugotre består av fyrtiofyra verser som delar de heliga högtiderna i vår och höst. Dessa fyrtiofyra verser representerar ett dubbelt budskap. De två årstiderna representeras av tjugotvå verser vardera, så både vår- och hösthögtiderna representerar den hebreiska kalenderns tjugotvå bokstäver. När dessa två vittnen om tjugotvå verser förs samman tillsammans med pingsttiden frambringar de ett ramverk av tre steg.

Det första steget är ett vägmärke bestående av tre delar, följt av fem dagar, liksom det sista av de tre vägmärkena. Det mellersta vägmärket är de trettio dagarna av undervisning ansikte mot ansikte av Kristus med dem som smörjs till präster för tjänst i den triumferande församlingen. Tredje Moseboken tjugotre överensstämmer med den dolda historien i vers fyrtio.

Mittpunkter

Mittpunkten i linjen från första Mosebokens kapitel elva till kapitel tjugotvå är kapitel sjutton, där det andra steget i Abrahams trefaldiga förbund och omskärelsens tecken instiftades. Den absoluta mittpunkten av alla verserna som återfinns i kapitel elva till och med tjugotvå är 1 Moseboken 17:22:

Men mitt förbund skall jag upprätta med Isak, som Sara skall föda åt dig vid denna bestämda tid nästa år. Och han slutade att tala med honom, och Gud steg upp från Abraham. 1 Moseboken 17:22.

Gud började tala till Abraham i vers ett och avslutade sitt samtal i vers tjugotvå, så hela dialogen om omskärelsens förbund var innesluten i den profetiska kontexten av det hebreiska alfabetets tjugotvå bokstäver, medan temat för de tjugotvå verserna var omskärelsens rit, som skulle fullbordas på den åttonde dagen. Centrum, eller mittpunkten, i avsnittet i Första Moseboken är Guds förbundsrelation med de etthundrafyrtiofyra tusen såsom den representeras genom Abrahams omskärelseförbund. Mittpunkten i Första Mosebokens rad av kapitel från elva till tjugotvå är kapitel sjutton, och kapitlets absoluta mittpunkt är vers tjugotvå där Gud upphör med sitt samtal om förbundet med Abraham, och därmed placeras mittpunkten i kontexten av det hebreiska alfabetets tjugotvå bokstäver. Mittpunkten i dessa tjugotvå verser är naturligtvis vers elva.

Och ni skall omskära er förhuds kött; och det skall vara ett tecken på förbundet mellan mig och er. 1 Moseboken 17:11.

Mittpunkterna i de fyra avsnitten av kapitel elva till tjugotvå i Bibeln omfattar tre verser för att fullborda mittpunktens tanke.

Detta är mitt förbund, som ni skall hålla, mellan mig och er och din säd efter dig: Allt mankön bland er skall omskäras. Och ni skall omskära er förhuds kött, och det skall vara ett tecken på förbundet mellan mig och er. Och den som är åtta dagar gammal skall omskäras bland er, allt mankön i era generationer, den som är född i huset eller köpt för pengar av någon främling, som inte är av din säd. 1 Moseboken 17:10–12.

Ett tecken är ett märke, som representerar ett baner. Avsnittet handlar om banerbärarna, vilka är de etthundrafyrtiofyra tusen. Gossebarnet skulle omskäras när det var åtta dagar gammalt, alldeles såsom Noas förbund var med de åtta själarna i arken, och därmed används talet åtta för att knyta det noakitiska förbundet samman med det abrahamitiska förbundet. De skall vara filadelfier, ty de skall omskäras, vilket Paulus identifierar som symbolen för köttets korsfästelse. När köttet är korsfäst, är Kristi gedom inom dem, och den föreningen är baneret; ty såsom syster White säger: ”När Kristi karaktär fullkomligt återges i hans barn, skall han återvända för dem.”

”Människans natur är fördärvad och är med rätta dömd av en helig Gud. Men för den ångerfulle syndaren har en utväg beretts, så att han genom tro på försoningen genom Guds enfödde Son kan få syndernas förlåtelse, finna rättfärdiggörelse, upptas som barn i den himmelska familjen och bli arvinge till Guds rike. Karaktärens förvandling åstadkoms genom den Helige Andes verk, som verkar på den mänskliga varelsen och, i enlighet med hans önskan och samtycke till att detta sker, inplanterar i honom en ny natur. Guds avbild återupprättas i själen, och dag för dag blir han stärkt och förnyad genom nåden och sätts alltmer i stånd att allt fullkomligare återspegla Kristi karaktär i rättfärdighet och sann helighet.

Den olja som så väl behövs av dem som framställs såsom dåraktiga jungfrur är inte något som skall läggas på utsidan. De behöver föra in sanningen i själens helgedom, så att den kan rena, förädla och helga. Det är inte teori de behöver; det är Bibelns heliga lärdomar, vilka inte är osäkra, lösryckta läror, utan levande sanningar, som berör eviga intressen och har sitt centrum i Kristus. I honom finns den fullständiga ordningen av gudomlig sanning. Själens frälsning genom tro på Kristus är sanningens grundval och pelare. De som utövar sann tro på Kristus ger den till känna genom helighet i karaktären, genom lydnad för Guds lag. De inser att sanningen sådan den är i Jesus når himlen och omfattar evigheten. De förstår att den kristnes karaktär bör återspegla Kristi karaktär och vara full av nåd och sanning. Åt dem ges nådens olja, som uppehåller ett aldrig slocknande ljus. Den helige Ande i den troendes hjärta gör honom fullkomlig i Kristus. Det är inte ett avgörande bevis på att en man eller en kvinna är en kristen, att han visar djup känsla under upphetsande omständigheter. Den som är Kristuslik har ett djupt, fast, uthålligt element i sin själ och har likväl en känsla av sin egen svaghet och blir inte bedragen och vilseledd av Djävulen och förledd att förtrösta på sig själv. Han har kunskap om Guds ord och vet att han är trygg endast när han lägger sin hand i Jesu Kristi hand och håller fast vid honom.

”Karaktären uppenbaras genom en kris. När den allvarliga rösten vid midnatt förkunnade: ’Se, brudgummen kommer; gå ut för att möta honom’, väcktes de sovande jungfrurna ur sin slummer, och det blev uppenbart vilka som hade gjort sig redo för händelsen. Båda grupperna överraskades, men den ena var beredd för nödläget, och den andra befanns vara utan förberedelse. Karaktären uppenbaras genom omständigheterna. Nödlägen för fram karaktärens sanna halt. Någon plötslig och oväntad olycka, sorg eller kris, någon oförutsedd sjukdom eller ångest, något som för själen ansikte mot ansikte med döden, kommer att blottlägga karaktärens verkliga inre. Det kommer att bli uppenbart huruvida det finns någon verklig tro på Guds ords löften eller inte. Det kommer att bli uppenbart huruvida själen uppehålls av nåden, om det finns olja i kärlet tillsammans med lampan.”

”Prövningstider kommer över alla. Hur uppför vi oss under Guds prövning och rannsakan? Slocknar våra lampor? eller håller vi dem alltjämt brinnande? Är vi beredda för varje nödläge genom vår förbindelse med honom som är full av nåd och sanning? De fem visa jungfrurna kunde inte meddela sin karaktär åt de fem fåvitska jungfrurna. Karaktären måste formas av oss som enskilda individer. Den kan inte överföras till någon annan, även om dess innehavare vore villig att göra uppoffringen. Det finns mycket vi kan göra för varandra medan nåden ännu dröjer. Vi kan återspegla Kristi karaktär. Vi kan ge trogna varningar till dem som far vilse. Vi kan tillrättavisa, bestraffa, med allt tålmod och all undervisning, och låta den Heliga Skrifts

läror nå hjärtat. Vi kan ge innerligt deltagande. Vi kan be med och för varandra. Genom att leva ett vaksamt liv, genom att föra en helig vandel, kan vi ge ett exempel på vad en kristen bör vara; men ingen människa kan ge en annan sin egen karaktärsprägel. Låt oss noga beakta det faktum att vi skall bli frälsta, inte som grupper, utan som individer. Vi skall dömas efter den karaktär vi har format. Det är farligt att försumma att bereda själen för evigheten och att uppskjuta försoningen med Gud till dödsbädden. Det är genom livets dagliga handlingar, genom den ande vi uppenbarar, som vi avgör vårt eviga öde. Den som är trogen i det minsta är också trogen i mycket. Om vi har gjort Kristus till vårt föredöme, om vi har vandrat och verkat så som han har gett oss exempel på i sitt eget liv, skall vi kunna möta de högtidliga överraskningar som kommer över oss i vår erfarenhet och säga av hjärtat: 'Ske inte min vilja, utan din.'"

"Det är under prøvotiden, den tid i vilken vi lever, som vi lugnt bör begrunda frälsningens villkor och leva i enlighet med de förutsättningar som fastställts i Guds ord. Vi bör fostra och öva oss själva, timme för timme och dag för dag, genom noggrann disciplin, så att vi fullgör varje plikt. Vi bör lära känna Gud och Jesus Kristus, som han har sänt. I varje prövning är det vår förmån att hämta kraft från honom som har sagt: 'Låt honom fatta tag i min styrka, så att han må sluta fred med mig; ja, han skall sluta fred med mig.' Herren säger att han är mer villig att ge oss den helige Ande än föräldrar är att ge bröd åt sina barn. Låt oss då ha nådens olja i våra kärl tillsammans med våra lampor, så att vi inte befinns vara bland dem som framställs som de oförståndiga jungfrurna, vilka inte var beredda att gå ut för att möta brudgummen." Review and Herald, 17 september 1895.

De etthundrafyrtiofyrtatusens banér, vilka förebildades genom Abrahams omskärelse och de åtta själarna på arken, är de visa jungfrurna i liknelsen, vilka i den snart annalkande krisen fullkomligt återspeglar Kristi karaktär. Det är endast passande att syster White avslutade avsnittet med att citera Jesaja, ty det är ett avsnitt som direkt hänvisar till de etthundrafyrtiofyrtatusens beseglingstid.

På den dagen skall man sjunga om henne: En vingård med rött vin. Jag, Herren, bevarar den; jag vattnar den varje ögonblick. För att ingen skall skada den bevarar jag den natt och dag. Vrede finns inte i mig. Om någon ville ställa tistlar och törnen mot mig i strid, skulle jag gå fram genom dem, jag skulle bränna upp dem allesammans. Eller låt honom gripa tag i min styrka, så att han kan sluta fred med mig; ja, han skall sluta fred med mig. Han skall låta dem som kommer av Jakob slå rot; Israel skall blomstra och knoppas och fylla jordens yta med frukt. Har han slagit honom såsom han slog dem som slog honom? Eller har han blivit dräpt såsom de blev dräpta som dräptes av honom? Med måtta, när det skjuter upp, går du till rätta med det; han hejdar sin hårda vind på östanvindens dag. Därför skall Jakobs missgärning sonas, och detta är all frukten av att hans synd tas bort: när han gör altarstenarna lika kalkstenar som krossas till stycken, skall Aserorna och solstoderna inte bli stående. Men den befästa staden skall ligga öde, boningen skall vara övergiven och lämnad lik en ödemark; där skall kalven beta, där skall den lägga sig ned och förtära dess grenar. När dess kvistar har torkat, skall de brytas av; kvinnorna kommer och tänder eld på dem. Ty det är ett folk utan förstånd; därför skall han som har gjort dem inte förbarma sig över dem, och han som har format dem skall inte visa dem någon nåd. Jesaja 27:2–11.

Den ”östanvindens dag”, då Jakobs missgärning blir borttagen och den andra klassen av ”ett folk utan förstånd” samlas och bränns, är beseglingstiden för de etthundrafyrtiofyra tusen. Under den perioden kan den som önskar sluta fred med Kristus göra det, men de slutliga skeendena är snabba.

Prästerna skulle vara trettio år gamla när de började tjänstgöra, och de etthundrafyrtiofyra tusen är Peters konungliga prästerskap som förnyar förbundet med Gud i de sista dagarna.

Också ni, såsom levande stenar, uppbyggs till ett andligt hus, ett heligt prästerskap, för att frambära andliga offer, som är välbehagliga för Gud genom Jesus Kristus. 1 Petrus 1:5.

Prästerna bereddes att tjänstgöra under en åtta dagar lång smörjelsetjänst; därför är talet åtta en symbol för det smorda prästerskap som är inom arken.

Arons stav

Det smorda prästadömet hos de etthundrafyrtiofyra tusen representeras i förbundsarken genom Arons stav som grönskade. När Arons stav grönskade åstadkom den en åtskillnad mellan Aron och de andra stavarerna från Israels stammar, vilka inte grönskade. I Skrifterna är det regnet som frambringar växternas knoppning.

Alla profeterna behandlar de yttersta dagarna, och därför representerar Arons prästerliga stav smörjelsen av de etthundrafyrtiofyra tusen i en situation som överensstämmer med Elia på Karmel och milleriterna år 1844. Den behandlar den punkt då en tydlig åtskillnad föreligger mellan de sanna och falska budskapen om det sena regnet. Denna åtskillnad görs av Joel när han anger att ”det nya vinet” avskärs från en klass. Den klass från vars munnar det nya vinet avskärs är Jesajas Efraims drunkna. De är också de som anklagade lärjungarna för att vara druckna vid pingsten, och de är 1888 års upprorsmän, som följde sina fäder, vilka var 1863 års upprorsmän. Alla dessa profetiska linjer sammanfaller med den linje som syster White identifierar som inträffande när världen inser att adventismen har känt till Nashvilles eldklot i ungefär etthundratjugofem år och inte har sagt någonting.

8, åttio och 81

Talet trettio och talet åtta är symboler för prästadömet hos de etthundrafyrtiofyra tusen, vilka är den yttersta tidens banér och som representerar föreningen av gudomlighet och mänsklighet. Talet åtta är en tiondel av talet åttio, vilket är talet för de åttio tappra präster som tillsammans med översteprästen stod emot kung Ussia, då han försökte bära fram rökelse på den heliga platsen. Åttioett representerar gudomlighet förenad med mänsklighet i sammanhanget av den triumferande kyrkans prästadöme. Berättelsen om Ussias uppror förbinder detta prästadöme av åttioett med själva den kris som sammanfaller med Ptolemaios' uppror strax efter slaget vid Rafia. Alla profeterna identifierar den yttersta tiden, så prästadömet av gudomlighet förenad med mänsklighet, vilket är den triumferande kyrkans prästadöme, bestående av åttio mänskliga präster och en gudomlig Överstepräst, identifieras i den historia som började år 2014 när det ukrainska kriget inleddes.

Mellan-kapitlet i Första Mosebokens tolvdelrad är kapitel sjutton. Mellanversen i tolvdelraden är vers tjugotvå. Vers tjugotvå markerar ett tydligt slut på ett samtal mellan Gud och Abraham som började i vers ett och identifierar därmed vers tjugotvå som slutet på en profetisk rad som bär den hebreiska alfabetets tjugotvå bokstävers signatur. Mellanversen i raden av tjugotvå verser är vers elva, vilken i sin tur är mittpunkten i tre verser som identifierar de etthundrafyrtiofyra tusendens banér. Vers elva är därför mittpunkten i tre särskilda verser, och vers elva förmedlar den primära sanningen inte bara i de tjugotvå verserna utan också i de tre verser inom vilka den står, och identifierar därmed vers elva och tjugotvå som början och slutet på huvudtanken. Således är vers elva till och med tjugotvå i kapitel sjutton huvudtemat i kapitel elva till och med tjugotvå.

Mittpunkten i kapitel elva till och med tjugotvå i Matteusevangeliet är kapitel sexton.

Därefter befallde han sina lärjungar att de inte skulle säga till någon att han var Jesus Kristus. Matteus 16:20.

Liksom vid Första Mosebokens mittpunkt markerar vers tjugo slutet på ett särskilt samtal som började i vers tretton, när Kristus och lärjungarna kom till Caesarea Filippi.

När Jesus kom till trakten av Caesarea Filippi, frågade han sina lärjungar och sade: ”Vem säger människorna att jag, Människosonen, är?” De sade: ”Somliga säger Johannes Döparen, andra Elia, andra Jeremia eller någon av profeterna.” Han sade till dem: ”Men ni, vem säger ni att jag är?” Simon Petrus svarade och sade: ”Du är Kristus, den levande Gudens Son.” Då svarade Jesus och sade till honom: ”Salig är du, Simon Barjona, ty kött och blod har inte uppenbarat detta för dig, utan min Fader som är i himlen. Och jag säger dig också att du är Petrus, och på denna klippa skall jag bygga min församling, och helvetets portar skall inte få makt över den. Och jag skall ge dig himmelrikets nycklar. Allt vad du binder på jorden skall vara bundet i himlen, och allt vad du löser på jorden skall vara löst i himlen.” Sedan befallde han sina lärjungar att de inte skulle säga till någon att han var Jesus Kristus. Matteus 16:13–20.

Raphia och Panium

Inte endast utgör Matteus' mellersta avsnitt ett särskilt samtal och ämne, utan liksom förbundssymboliken i Första Mosebokens vittnesbörd överensstämmer med slaget vid Rafia, äger Matteus' samtal rum i Caesarea Filippi, vilket är Panium. Panium i den femtonde versen i Daniel elva är mittpunkten i Matteus' tolvcapitel-linje, och Rafia i den elfte versen i Daniel elva är mittpunkten i Första Mosebokens tolvcapitel-linje.

De 250 år som började år 457 f.Kr. avslutades år 207 f.Kr., mittpunkten mellan Rafia i vers elva och Panium i vers femton, vilket är där tecknet på Abrahams omskärelse och Petrus bekännelse av Messias sammanlöper. I Matteusbokens linje vittnar Petrus om sitt erkännande av Kristus, Guds Son, vid hans dop.

Simon betyder ”den som hör” och Barjona betyder ”duvans son”. Simon var en som hörde budskapet vid Kristi dop, när den Helige Ande sänkte sig ned i en duvas gestalt. Kristi dop förebildade den 11 augusti 1840, när den väldige ängeln i Uppenbarelseboken tio steg ned. Samme ängel steg ned den 11/9. Petrus representerar dem som känner igen den 11/9 som denna

generations prøvobudskap för de etthundrafyrtiofyra tusen.

Petrus representerar dem som tillämpar metodiken rad på rad. Han är duvans ”son”, och såsom son representerar han symboliskt den sista generationen. Petrus är en symbol för den sista generationen, och genom den symboliska numreringen av hans namn representerar han de etthundrafyrtiofyra tusen. Petrus representerar den sista generation som hör budskapet om bemyndigandet när Kristus framträder i den profetiska linjen. Petrus kände igen budskapet som var förbundet med Kristi dop, och därför kunde Petrus identifiera Jesus som den Smorde, vilket är Messias på hebreiska och Kristus på grekiska. Petrus representerar dem som förstår att ängeln i Uppenbarelseboken arton, som steg ned vid 9/11, också hade stigit ned den 11 augusti 1840. Petrus representerar dem som förstår 9/11 som ett vägmärke som endast fastställs genom vittnesbördet från två eller tre linjer.

Petrus bekännelse är att 11 september identifierar den tredje veens ankomst, vilken är prövningsbudskapet för den sista generationen. Den bekännelsen är den punkt där namnet förändras. Abraham är vid Rafia och Petrus är vid Panium, strax före korset. Mellan Panium och korset kommer Petrus att besöka Förklaringsberget. Det är vid Panium som Simon förvandlas till Petrus när han avger sin bekännelse om prövningsbudskapet för sin generation. För de etthundrafyrtiofyra tusen är detta prövningsbudskap islam såsom den tredje veen, vilken anlände i den profetiska historien den 11 september.

Prövningen av adventismen började vid 11 september, och vid slutet av adventismens prövning identifierar islams budskap i det tredje ve-ropet när och var Simons namn förändras. Det budskap som Petrus förstår vid slutet, vilket förebildades av budskapet om 11 september i början, är det korrigerade budskapet om Nashvilles eldklot. Där infaller basunhögtiden i förening med banérets upphøjelse och den stängda dörren på Försoningsdagen.

Vi kommer att fortsätta med dessa ting i nästa artikel.